

den Stilling, som han indtager. Denne stands- mæssige Underholdning, som Staten vilkaarligt bestemmer, kan i Nødstilfælde og under over- ordentlige Omstændigheder belægges med en større Afgift end den, hvormed Indtægt i Al- mindelighed kan belægges, og den kan paa en ganske anden Maade hendorages til overordent- lig Deeltagelse i de extraordinære Byrder, end den øvrige Indtægt kunne taale det. Det er derfor, at Udvalget er gaaet ind paa en saa- dan progressiv Scala, som ogsaa var fore- slaet i Lovudkastet, og som allerede er ble- ven bragt i Anvendelse i Forordningen af 1848. Det er den samme Tanke, hvorfra man er gaaet ud, naar man enten ganske har fritaget eller med en meget ringe Afgift har be- lagt de meget smaa Embedsgager, thi der har man slet ikke seet Andet end det blotte Bederlag for Arbejde, der var slet In- tet, som man kunde ramme, af den Grund, at det egentlig var noget Andet end en blot Underholdning af Arbeidskraften. Jeg kan derfor heller ikke være enig med det Endringsforslag, som her er fremsat under Nr. 1, at nemlig alle de, som have en Gage af 100 eller 200 Rbd. — Udvalget har fore- slaet; at disse skulle være fritagne, — skulle belægges med Krigsstat, fordi de, som hidtil have været frie paa Grund af deres ringe Jordbesiddelse, nu skulle svare denne; thi jeg troer, at en Gage af 100 eller 200 Rbd. aarligt, hvilken for en Mand, som har en saa- dan Indtægt, ikke udgjør mere end omtrent 3 Mk. 8 Sk. om Dagen, egentlig ikke sætter den, som har denne Indtægt, i en anden Stil- ling, end den, hvori Arbeidsmanden, hvori Daglønneren, hvori Tjenestetjendet staaer; me- dens han i visse Henseender er meget værre faren end disse, fordi den Stats tjeneeste, hvori han, om end paa en noget underordnet Maade, deeltager, gjør ham det, efter den offentlige Menings Dom, hvorunder ogsaa han staaer, til en Umulighed, at leve paa den Maade, hvorpaa de, jeg nu har hentydet paa, leve (Hør!). Desuden er Embedsgagen — og det er Noget, som jeg troer, at man vel maa lægge Mærke til — en Indtægt, som er en blot Bruttoindtægt, medens — hvilket jeg allerede eengang tidligere, for nogle Dage siden, fandt

mig foranlediget til at udtale som min Over- bevistning — Indtægten af Jord — og det Samme gjælder tildeels om Indtægten af Byg- ninger — ikke maa betragtes blot som en Bruttoindtægt, men tildeels som Nettoindtægt, da Jorden giver Meget, som hører til Mandens Ophold, og som man ikke tager Hensyn til, naar man beregner Indtægten af Jorden, og som maa afholdes af Embedsgagen. Det er disse Betragtninger, som have ledet Udvalget til at gaae ind paa den progressive Scala, som har været Lovudkastets Hovedtanke, og ogsaa til at fastholde, at der gives Embeds- gager, som ere af saa ringe Betydning, at de maae fritages, for at beskattes. Men man er i begge Henseender dog afvejet noget fra Lovudkastet; man har fundet, at Lovudkastet gik for vidt i sin Fritagelse, at der i en Gage af 600 Rbd. virkelig var et Afgiftsstof, om jeg saa maa kalde det, at der her var Noget, eller om man vil, en ikke ringe Deel af denne Gage, som vel kunde rammes af en extraordinær Stat. Derfor har man foreslaet, at den Fritagelse, som skulde finde Sted med Hensyn til Embedsgager, skulde indskrænkes til 200 Rbd. Hvad den i Udcastet foreslaede Scala angaaer, da har man tilladt sig at fore- slaae en anden Scala, som man fandt mere jævnt fremstridende end Lovudkastets; men der har i Udvalget endog været forskellige Me- ninger, om den antagne Scala var den rigtigste. Et af Hovedviemedene, som man ikke kunde iabe af Sigte, var, at den Ind- tægt, som skulde vindes paa denne Maade, ikke blev mindre, end den havde været efter den i Udcastet opstillede Scala; man kunde nat-URLIGVIS heller ikke her iabe af Sigte, at Krigsstaten i det Hele nu vil blive nedfat til det Halve, og man maatte altsaa tilsigte, at Skattens nærværende Indtægt i det Mindste maatte komme til at svare til det Halve af hvad denne Afgift havde indbragt i Aaret 1848. Men man fandt, at der var store Spring i den hidtil fulgte Scala, medens til- deels, paa Grund af at, de første 600 Rbd. vare fritagne for Skatten, den Indtægt, som først blev rammet af Skatten, kom i et meget ringe Forhold til de derpaa følgende; man har derfor valgt en anden Progression ved at ansætte